

Behoort bij brief no. 858.108

VERTROUWELIJK

Dit exemplaar bestaat uit 6 blz.

HET 11e ANJV-CONGRES

S a m e n v a t t i n g

Het in december 1966 in Amsterdam gehouden 11e congres van het communistische Algemeen Nederlands Jeugdverbond (ANJV) viel uiteen in twee delen t.w. een openbare bijeenkomst op de eerste dag, waarbij speciaal Vietnam in de belangstelling stond en het eigenlijke congres daarna, dat veel aandacht besteedde aan de "revanchistische" politiek van West-Duitsland, aan de NAVO en aan de samenwerking met niet-communisten.

Buitenlandse gasten waren niet aanwezig. Het congres werd slechts bijgewoond door vertegenwoordigers van de CPN en haar mantel-organisaties.

Aan het slot van het driedaags congres werd een nieuw hoofdbestuur gekozen.

VERTROUWELIJK

HET 11e ANJV-CONGRES

Op 23, 24 en 25 december 1966 hield het communistische Algemeen Nederlands Jeugdverbond (ANJV) te Amsterdam zijn 11e statutaire congres, onder de leuze "ANJV-actie!"

Het congres werd geopend met een openbare zitting in het Spinoza-lyceum, die door ongeveer 300 personen werd bezocht. De bijeenkomsten op de beide overige congres-dagen in het CPN-partijgebouw Felix Meritis hadden een besloten karakter en werden bijgewoond door 155 gedelegeerden en ruim 40 gasten.

Vietnam

De openbare bijeenkomst droeg feitelijk het karakter van een protestmeeting. Roel Walraven, de voorzitter van het verbond, hekelde op felle wijze de weigering van de Nederlandse regering om twee vertegenwoordigers van de Jongerenorganisatie voor de Bevrijding van Zuid-Vietnam in ons land toe te laten. Zij waren uitgenodigd om op deze openingsmeeting de twintig bandrecorders in ontvangst te komen nemen, waarvoor het ANJV de laatste weken geld had ingezameld.

Onder luide bijval stelde Walraven voor, dat het congres nu een delegatie zou aanwijzen om de bandrecorders naar Oost-Berlijn te brengen, waar de beide Vietnamese jongeren verbleven. (Dit geschiedde op 5 januari.) Tevens werd besloten een nieuwe campagne te starten voor de inzameling van geld voor twintig schrijfmachines, eveneens bestemd voor Vietnam.

West-Duitsland en de NAVO

Het voornaamste thema in de congresredevoering van Roel Walraven was wel de dreiging van het Westduitse revanchisme. "Het gaat er niet om voortdurend het verleden te herkauwen" zei hij, "maar de nieuwe leiders in Bonn laten er geen twijfel over bestaan, dat hun plannen gericht zijn op het fatale bezit van atoomwapens....."

Besloten werd, in het voorjaar een driedaagse provincietocht te organiseren, gericht tegen het Duitse gevaar en de vestiging van het AFCENT-hoofdkwartier in Limburg. Tijdens deze tocht zullen - volgens de plannen - in vele plaatsen

protest-bijeenkomsten worden georganiseerd, terwijl tenslotte in Limburg een massale protest-bijeenkomst zal plaats vinden tegen de aanwezigheid van de Duitse generaal Von Kielmansegg.

In verband met deze demonstratie zal getracht worden ook contact te krijgen met andere jongeren, "in het bijzonder met de jonge PvdA'ers en NVV'ers maar ook met het zeer grote aantal ongeorganiseerden."

Samenwerking met niet-communisten

In een, tijdens het congres aangenomen resolutie over de samenwerking met andere jeugdorganisaties, werd o.a. het volgende gesteld:

"Het ANJV heeft duidelijk haar plaats ingenomen tussen de andere jeugdorganisaties en is op velerlei gebied tot gezamenlijk optreden kunnen komen.....

Vooraf in de solidariteit met de strijd van het Zuid-Vietnamese volk heeft zich een belangrijke samenwerking ontwikkeld, die o.a. heeft geleid tot een landelijk Komitee Vrede en Zelfbeschikking voor Vietnam, waar 22 jeugd- en studenten-organisaties bij zijn aangesloten....."

In de resolutie werd nogmaals benadrukt, dat de samenwerking in de eerste plaats moest worden aangegaan met jongeren, georganiseerd in de PvdA. Zij werden een belangrijke politieke groep genoemd, zowel wat hun uitgangspunten als hun aantal en hun mogelijkheden betreft. Alle ANJV-afdelingen werden daarom aangespoord, doorlopend aandacht aan de samenwerking met deze jongeren te besteden.

Op het congres werd voorts vastgesteld, dat het ANJV nergens meer uit de "Politiek Jongeren Contacten" (PJC'en) werd geweerd. (In 15 plaatsen zouden ANJV'ers thans zitting hebben in een PJC of jeugdparlement.) De congresgangers werden aangespoord zo mogelijk ook zelf met andere jeugdorganisaties tot oprichting van PJC'en over te gaan.

In verband hiermede deelde de Utrechtse delegatie-leider mede, dat het ANJV in Utrecht, middels het Politiek Jongeren Contact Utrecht, sinds kort voorlichting gaf op middelbare scholen.

Tijdens de middagpauze op 24 december 1966 werd de congressisten gelegenheid gegeven deel te nemen aan een demonstratie, welke door de studentenvakbeweging (SVB) werd gehouden tegen het overheidsbeleid inzake de studietoelagen.

Geen buitenlandse gasten

Bijzonder opmerkelijk was, dat er ditmaal, behalve de twee eerder genoemde Vietnamezen, geen buitenlandse gasten waren uitgenodigd. Dat houdt wel verband met het feit, dat het ANJV zich geheel conformeert aan de autonomie-politiek van de CPN en (dus) voor deze buitenlandse contacten geen belangstelling meer heeft. Interessant in dit verband was, dat de aftredende hoofdbestuurder André de Leeuw het ANJV waarschuwde, voortdurend op zijn hoede te zijn, nu gebleken was dat zelfs de communistische Wereldfederatie van Democratische Jeugd (WFDJ), waar zoals bekend het ANJV bij aangesloten is, onder invloed was geraakt van de pacifistische tendenzen in de z.g.n. socialistische landen. Volgens hem was zij daardoor niet meer in staat tot een duidelijke stellingname te komen inzake West-Duitsland, Vietnam en Indonesië. Het was teleurstellend, aldus de Leeuw, dat het merendeel van de socialistische landen, onder aanvoering van Rusland, tegen iedere vorm van steunverlening aan de Indonesische communisten was. Hij stelde voorts vast, dat men zich in deze landen zelfs niet altijd democratisch gedroeg, "aangezien men in de WFDJ de rechten van het ANJV om in het presidium zitting te nemen, probeerde aan te tasten." De Leeuw doelde hier op het 7e congres van de WFDJ, dat van 6 tot 16 juni vorig jaar in Sofia werd gehouden. Achter de schermen was toen strijd gevoerd over de vraag of het verbond al dan niet in het Executief Comité van de WFDJ moest worden vertegenwoordigd.

De Leeuw wakte tenslotte het nieuwe hoofdbestuur op, waakzaam te blijven naar alle kanten; óók voor wat betreft het optreden van de socialistische landen.

Voor zover bekend, werden slechts twee begroetings-telegrammen ontvangen, t.w. van de Indonesische zusterorganisatie "Pemuda Rakjat" en van de "Jongeren Federatie voor de

Bevrijding van Zuid-Vietnam" uit Hanoi.

Als gasten waren slechts vertegenwoordigers van de CPN, het Centrum, Verenigd Verzet 1940-1945, de Nederlandse Vrouwenbeweging en de OPSJ aanwezig.

Nieuw hoofdbestuur

In een besloten huishoudelijke zitting werd een nieuw hoofdbestuur gekozen, bestaande uit 28 personen. De verkiezing verliep geheel volgens plan: een kandidaatbesprekingscommissie had deze 28 (van de 80) kandidaten op de lijst "boven de streep" geplaatst, hetgeen betekende, dat van de congressisten verwacht werd, dat zij slechts op dezen hun stem zouden uitbrengen. De congressisten konden overigens aan de samenstelling van de lijst niets meer toe- of afdoen.

Roel Walraven werd, onder een langdurig applaus van het congres, herkozen als voorzitter.

Stemming op het congres

De stemming onder de aanwezigen was goed. Het gehalte van de gedelegeerden was echter maar matig. De weinige politieke discussies die gevoerd werden, kwamen voornamelijk van de kaderleden, die al vele jaren meelopen.

Er deed zich tijdens het congres slechts één klein incident voor. Eén der discussianten kwam met het voorstel, de naam van de jeugdbeweging te veranderen in "Communistische Jeugd Organisatie" of "Communistische Jeugd Bond". Er ontstond enig rumoer over deze kwestie. Joop Wolff, lid van het dagelijks bestuur van de CPN, die namens de partij aanwezig was, keerde zich tegen het voorstel, toen hij in een korte begroetingstoespraak o.a. zei, dat hij blij was met de steun, welke het ANJV de CPN steeds had verleend, doch dat één en ander niet inhield, dat het ANJV een "communistisch partijtje voor de jeugd" moest worden. Het ANJV moest ANJV blijven en open staan voor de gehele jeugd; dat was haar doel en taak en alleen als zodanig kan het ANJV de goede zaak dienen..... Ook verschillende discussianten, die meenden dat het ANJV onder een andere naam weer in het isolement zou worden gedrongen, bestreden het voorstel. De naam ANJV bleef dan ook gehandhaafd.

13 feb. 1967